

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΣΤΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 52

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. Εν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΥ εἰς Λιμῶσος.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρηγόρα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

27, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

(συνέχεια)

Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ ἐκλεγῶσι τὰ πρόσωπα τῆς κωμωδίας: 9 Χριστιανοί, 3 Τούρκοι καὶ 6 Ἀγγλοὶ καὶ καλὰ 3 Τούρκοι εἰς 9 Χριστιανούς ἦτο πᾶνω κάτω ἀνάλογια, ἀλλὰ οἱ 6 Ἀγγλοὶ; ἐδῶ ἴσα ἴσα ἦτον ἡ σ τ ρ α δ ἄ ρ α τὴν ἑποῖαν δὲν ἄ μ π λ ε ψ ε ν ὁ τόπος ἀπὸ τότε.

Τέλος πάντων συνήλθον τὰ πρόσωπα ὅλα καὶ ἠρώτησαν—ποῖον εἶνε τὸ ἔργον μας; δυνάμεθα νὰ ἀφαιρέσωμεν ἢ νὰ ὀλιγοστεύσωμεν φόρους; νὰ ἐλαττώσωμεν μισθοὺς καὶ ἔξοδα μεγάλα; νὰ μεταβάλωμεν διοικήσιν;—ὄχι δὲ! ἀνέβητε πολὺ ὑψηλὰ καὶ θὰ κρεμήσῃτε τὸ σχοινὶ εἶνε ἀρκετὰ τεντωμένον· ἐδῶ ἐδῶ κάτω θὰ χορεύητε νὰ ἀφαιρέσῃτε ἢ νὰ ὀλιγοστεύσῃτε φόρους δὲν ἔχετε δικίωμα νὰ ἐλαττώσῃτε μισθοὺς ἢ ἔξοδα δὲν δύνασθε νὰ μεταβάλῃτε τρόπον διοικήσεως; δὲν εἶν' ἔργον δικὸν σας;—καὶ λοιπὸν ποῖος ὁ σκοπὸς τοῦ Βουλευτηρίου;—Ἄ! προσπαθήτε νὰ μοῦ γελᾶσῃτε νὰ σᾶς πῶ ὅτι ὁ σκοπὸς ποὺ συστήνεται τῷ Βουλευτηρίῳ εἶνε γὰρ νὰ βγῇ τ' ὄνομα τῆς Ἀγγλίας; ὅτι ἔδωκε Βουλὴν καὶ τῆς Κύπρου ὅτι ἐδέχθη Βουλὴν καὶ τὸ δίκόν σας; ὅτι εἴσαθε ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ καὶ ἐμοῦ ὅτι εἶμαι ὁ Βασιλεῖς;

σας, ἀλλὰ δὲν μοῦ γελᾶτε;—καὶ τί θὰ κάμνωμεν λοιπὸν;—θὰ κάμνωμεν ἔς τὰ φέματα ὅ,τι κάμνουν τὰ ἀληθῆ Βουλευτήρια καὶ προσέξατε καλὰ ἕκαστος τὸ μέρος τοῦ διὰ νὰ ἐπιτυχῇ ἡ πράξις;—Μὰ καλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μίαι αἰτία διὰ νὰ δίδωμεν μίαν τέτοιον σειρὰν πράξεων· πρέπει νὰ ὑπάρχουν δράμακτα.—Ἀπὸ δράμακτα μὴ ἔχετε ἔννοιαν καὶ ἀπὸ κωμωδίας; θὰ σᾶς παρουσιάζονται τέτοια καθὲς φορὰν νὰ περυστάνητε, ὁποῦ ὅλ' οἱ ἄλλοι νὰ γελῶσι καὶ σεῖς νὰ κλαίητε μὴ φοβείσθε ἐμπρὸς λοιπὸν. Ζήτω ἡ ἐκείνος ποὺ πρωτοεμφρεν αὐτὴν τὴν διασκεδάσιν! !

Καὶ ἤρχισαν λοιπὸν αἱ πράξεις, καὶ ἰδοὺ τρίτῃ τευχῇ πράξεων, καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλέγξωμεν κανένα ὅτι δὲν ἔπαιξε καλῶς τὸ πρόσωπόν του. Οἱ τύποι ὅλοι εἶνε Βασιλικοί. Ὅσοι δίδονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν πράξεων, ὅσοι καθαρίζονται καὶ ὅσοι μαγειρεύονται κατὰ τὴν διάρκειαν, καὶ ἐπὶ τέλους ἅγε μοι παρκενώνονται ἀνεμοὶ οἱ ὅποιοι ἄλλων μὲν φουσκώνουν τὰ κεφάλια, ἄλλων τὰ βιλάντια καὶ ἄλλων τὸς στομάχους, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶνε οἱ περισσότεροι. Ὅλοι λοιπὸν παύουν ἐξαιρέτως τὸ μέρος των, καὶ οἱ δικοὶ μας δὲν πᾶν παρκατά, ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάμουν; ὁ γὰρ ἐντὸς τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ χορεύουν εἶνε τόσον μι-

κρὸς ὅπου εὐδὲ τὸν γυρὸν των δὲν δύναται νὰ κάμουν· καὶ ἐν τούτοις ἂς εἶν' καλὰ οἱ ἄνθρωποι, ἐξακολουθοῦν ἀκαμάτως χορεύοντες.

Ὅσον παράδοξος τὸσον ἀληθὴς ἡ εἰκὼν αὕτη τοῦ Βουλευτηρίου τῆς Κύπρου. Σκοπὸς ἦτο καὶ εἶνε νὰ κατεργαζέωνται οἱ Κύπριοι καὶ αἱ ἀπαιτήσεις των ἵποτε περισσότερον. Σκοπὸς εἶνε νὰ μας γλυκαίνουν μὲ τὴν ἀκατάστασιν τῆς νήσου εἶνε ἐν γένει ἀνθηρὰ διὰ νὰ ἐλαττώσιν ὀλίγον τὰς δεινάς ἐντυπώσεις τῆς ἀπελπιστικῆς πραγματικότητος.

«Εἶνε ἀνθηρὰ ἡ κατάστασις τῆς Κύπρου», ἀλλ' ἐὰν λάβῃτε τὴν καλωσύνην ἔξοχώτατε, νὰ περμερίσῃτε ὀλίγον τὰ ὠραία ἐκεῖνα ἀνθὴ τὰ ὅποια βλέπετε, θὰ ἴδῃτε ὑποκάτω ἑτοίμον ν' ἀναφῇ τὸν ὠραῖον καρπὸν τὸν ὅποιον καλοῦσι γ ρ ε ω κ ο π ῖ α ν· καὶ ὠραῖος μὲν ὁ καρπὸς εὖτος, διότι «παρεμφερεῖς τοῖς λόρδοις ποιήσει τοὺς γευσμένους», ἀλλ' ὑμῖν τοῖς ἀρχοῦσιν ἀκανθαὶ καὶ τρίβολοι μενεαίνωσι παράδεισος, ὅφεις δὲ καὶ ἐχίδναι ἀντάξιον ὑπὴκουν. Τοιαύτη τις ἀπάντησις ἔπρεπε νὰ δοθῇ καὶ ὄχι ὡς ἡ ἐσθ υ μ α σ μ ῆ ν η ἐκείνη ἡ διὰ πολλῶν καὶ πολυπλόκων λόγων τὰς λέξεις ἀσυμφωνοῦμεν πληρέστατα ἀντιπροσωπεύουσα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΟΥ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ.

Τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα συνεζήτει τὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον περὶ Δημοτικῶν Συμβουλίων. Πολλαὶ τροποποιήσεις προτάθησαν ἐπὶ διαφόρων ἄρθρων ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Κιτίου καὶ τοῦ ἐντίμου κ. Μαλγκίδου, ἀλλ' ἄπασαι ἀπερρίφθησαν, διότι τινὰ τῶν αἰρετῶν μελῶν ἀπιστίαζον, ὁ δὲ κ. Δ. Πιερίδης εἰς ὅλους ἐν γένει τὰς τροποποιήσεις συνεψήφισε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως· οὕτω λοιπὸν ἐπῆρχετο ἰσοψηφία καὶ ὁ Πρόεδρος ἐδίδε τὴν νικῶσαν αὐτοῦ ψήφον κατὰ τῶν τροποποιήσεων. Ἐμενον εἰσέναι ἄρθρα τινὰ ἀτινα συζητηθήσονται τὴν ἐβδομάδα ταύτην· ἀλλ' ἐνόσφ' τινὰ τῶν αἰρετῶν μελῶν ἐξακολουθεῖσιν ἀπουσιάζοντες, ἐνόσφ' ὁ κ. Δ. Πιερίδης θεωρεῖ ἑαυτὸν ὡς κυβερνητικὸν καὶ οὐχὶ ὡς αἰρετὸν μέλος, ἐνόσφ' τὰ ἀτομικὰ πάθη δὲν πνίγονται ἀπέναντι τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, ἀπαντα τὰ ἄρθρα θὰ ψηφισθῶσιν ὅπως τὰ θέλη ἡ Κυβέρνησις, οὐδὲν δὲ Δημαρχεῖον θὰ δύναται νὰ διατηρηθῇ διὰ τοῦ νόμου τούτου. Εἰς ἐν καὶ μόνον ἐπικρατεῖ πλήρης ὁμοφωνία· τοῦτο δὲ εἶνε ἔταν προτείνονται ἡ ἀναβολή· ἀπαντες τότε ἐγείρονται καὶ λησμονοῦντες κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν τὰ ἀτομικὰ τῶν πάθη, ἐν σώματι ὑποστηρίζουσι τὴν ἀναβολήν. —Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐδόθη ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐπιρώτησιν τοῦ κυρ. Ζήνωνος περὶ τοῦ τελευτήσαντος φόρου εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἀπαντα τὰ κυβερνητικὰ μέλη συνεφώνησαν εἰς τοῦτο, ὁ δὲ Πρόεδρος διεβεβήκωσε τὸ Συμβούλιον ὅτι θὰ διαβιβάσῃ τὴν εὐχὴν ταύτην εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἀνάσσης μετὰ συστάσεων, καὶ ὅτι ἐλπίζει νὰ ἐξεύρῃ αὕτη τὰ μέσα πρὸς ἀνακούφισιν τῆς νύσσης ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ φόρου. —Συζητούμενον τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁ Ἀρμοστής ἠπειλάσε τὸ Συμβούλιον ὅτι ἐὰν ἐμμείνωσιν εἰς τὰς γενομένας ἐλαττώσεις τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων θ' ἀναγκασθῇ νὰ ἀναβάλῃ τὸ Συμβούλιον. Τὰς ἀπειλάς ταύτας ἔγερθεῖς ἀντέκρουσεν εὐτόλμως ὁ Ἅγιος Κιτίου ἐπὶ ὁμιλίᾳ ἀγορεύσας, ὅτι· ἡ ἀνάγκασε τὴν Ἀρμοστήν ἐν τῇ β' αὐτοῦ ἀγορεύσει νὰ καταπραΰνῃ τὸν θυμὸν τοῦ προσέθηκε μάλιστα ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι ἐλπίζει νὰ τύχῃσιν αἱ ἐλαττώσεις αὗται ἐμμενῶν κρίσεων ὑπὸ τῆς Α. Μεγαλει-

τητος. Ἡ ἐπιψήφισις λοιπὸν ἀνεβλήθη καὶ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἔλαβε χώραν ἥτις εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπέληξεν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπόρριψιν ὅλων τῶν ἐλαττώσεων τὰς ὁποίας ἔλαμιν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ ἐν μῆνα ἐργασθεῖσαι. Τοῦτο δὲ διότι ὁ μὲν Μεχμεταλῆς καίτοι ὑπέγραψε τὰς ἐλαττώσεις ἐν τῇ ἐπιτροπῇ οὐχ ἤττον ὅμως ἐν Συμβουλίῳ ἐψήφισε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως· ὁ δ' ἕτερος Βουλευτὴς Δ. Πιερίδης ὅστις ἐπέδωκε τὴν Β. βουλευταίς ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἐλαττώσεις ταύτας συνεψήφισε καὶ οὗτος παρὰ τὴν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν τοῦ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ οὕτω ἐπῆλθε καὶ πάλιν ἰσοψηφία καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἔδωκε τὴν νικῶσαν ψήφον τοῦ κατὰ τῶν ἐλαττώσεων. Ἡ διαγωγή αὕτη τοῦ κ. Δ. Πιερίδου, τοῦ νὰ ἀκυρώσῃ δηλ. τὴν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν τοῦ οὐδὲν ἄλλο· μᾶς ἐκπλήττει ἅτε γνωρίζοντες ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἐν «how are you» ἐλαττώσεως τινός Ἀγγλοῦ πρὸς αὐτὸν δύναται νὰ συνεπάγῃ πολλῶν τοιούτων ἐγγράφων ὑποσχεσίων ἀκύρωσιν· λυπούμεθα ὅμως ὅτι τὸ διαμέρισμα Δεμησσού—Πάφου ἐξελέξατο ἀντιπρόσωπόν τοῦ κυβερνητικόν.—Ἡ δὲ συζητεῖται τὸ περὶ ὁδοῦ Δεμησσού νομοσχέδιον· ἀλλ' ἀφοῦ ἀπαξ τὸ σπουδαιότατον ζήτημα τῆς Βουλῆς, ὁ προϋπολογισμὸς, ἀπερρίφθη ἔνεκεν μίαν ἰδιοτροπίας, προτιμότερον εἶνε ἀπαντες νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας τῶν, διότι ἀρκούντως ἤδη εἰργάσθησαν διὰ τοῦς ἐκλογεῖς τῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

Ὁ οὐρανὸς τῶν πολιτικῶν εἶνε φορτωμένος νέφη, τὰ ὅποια ὅλα τρέχουν ἀπὸ τὸν Βορρὸν εἰς τὸν Νότον, διότι ἐκεῖνος μόνος ἐνεργεῖ φέτος, ὁ δὲ Νότος πάσχει. Τὰ νέφη αὐτὰ ἐὰν συγκρουσθῶσι, θὰ γεννησῶσιν ἀστραπὴν ἢ ὅποια θὰ φωτίσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ θὰ ρίψωσι κεραυνούς· οἱ ὅποιοι θὰ καύσωσι πολλοὺς ἀνθρώπους. Ἡ Εὐρώπη σύμπτει ἐξ ἀνέστη ἐναντίον τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας. Ἐλαβεν ἀναχέρας ὡς ἱερὸν φετφάν ἐν τούρκικόν ἄχρηστον καὶ ἀνεφάρμοστον μέχρι τοῦδε νόμον· «κτῆμα ὅπερ δὲν ἤθελεν καλλιεργηθῆναι διέστημα τριῶν ἐτῶν, δημεύεται» νόμον τὸν ὅστις ἐσφυρήλατησεν ἡ Τουρκία, καὶ ζῶει τώρα μὲ αὐτὸν τὰς σάρκας ἡμῶν τῶν Κυπρίων ἢ Ἀγγλίας διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ὅσπερ γυμνὴ, ἔλαβε, λέγομεν, ἡ Εὐρώπη τὸν νόμον τοῦτον καὶ τὸν ἐφαρμόζει τώρα ἐπὶ τῆς Τουρκίας. Τὴν Ἀλγερί-

αν δὲν τὴν ἐκαλλιέργησας ἀπὸ τόσα ἔτη κ' ἐμπρός—εἶπεν ἄλλοτε εἰς τὴν Τουρκίαν—ἀρὰ δημεύεται· καὶ τὴν ἀγοράζει ἡ Γαλλία χωρὶς χρήματα. «Τὸν Κόγκον δὲν τὸν ἐκαθάρισας καὶ δημεύεται» καὶ τὸν ἀρπάζει ἡ Γερμανία. «Τὸν Νεῖλον τὸν ἀφῆκες κ' ἐγείμινεν ἀπὸ βατράχους» καὶ τὸν ἀρπάζει καὶ κταγίνεται νὰ βγάλῃ τὰ βορδὰ κονδυμάτα ἡ Ἀγγλία. «Τὴν Μασσουάχ τὴν ἀφῆκες κ' ἐμάζωσεν» καὶ τὴν ἀρπάζει ἡ Ἰταλία. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ Νότιον μέρος τῆς Ἀσίας· ἡ Γαλλία προσπαθεῖ νὰ ἐξεύρῃ ἐν ἑσὶ τὸ ὅτι βαρβάρους λέγει καὶ ἀνάγκη νὰ κτίσῃ ἐκεῖ σχολεῖα νὰ τοὺς διδάξῃ. Ἡ Πορτογαλλία ἀνάγκη νὰ πολιτεύσῃ μερικὰς νήσους εἰς τὰς ἀρκίας, δὲν ἐφθασαν ἀκόμη τὰ φῶτα. Μετ' ὀλίγον ἰσως, μὲ τὸν ἴδιον φετφάν 'ς τὸ χέρι ἡ Εὐρώπη θὰ εἴπῃ πάλιν τῇ Τουρκίᾳ, «Τὴν Τρίπολιν τὴν ἐλησμόνησας, δὲν ἀνήκει πλέον εἰς σέ.» Καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ γιγνηματικὸν ἐξακολουθεῖ μὲ τὰ σωτὰ τοῦ. Καλὰ νὰ πάθῃ ὅμως. Ὅταν βγάλῃ τις ἕνα νόμον πρέπει πρῶτον νὰ σκέπτεται ἐν εὐχαριστῆται νὰ τὸν ἐφαρμόσουν πάντω τοῦ, καὶ ἂν ἐφαρμόζονται καλὰ, καὶ τότε νὰ τὸν θεωρῇ ὡς νόμον. Μὰ θὰ μὲ πῇτε ὅτι «ἔκαμιν ἡ Τουρκία ἕνα τοιοῦτον νόμον μὰ ἰδοὺ ὅτι δὲν τὸν ἐφήρμοσε ποτέ.» Ναι, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ ὅτι πιθανὸν ὁ νόμος αὐτὸς νὰ πέσῃ 'ς τὰ χέρια τῶν Εὐρωπαίων, καὶ ὅς τὸρα τῶν Ἀγγλίων π. χ. καὶ ὅτι θὰ κάψωσι μὲ αὐτὸν τὸν λαόν, καὶ ἔπρεπε νὰ τὸν ἀφανίσῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Δὲν τὸ ἔκαμε τοῦτο, ἀλλ' ὑποφέρει τώρα.

Ἡ Ἀγγλία, τὰ μάθετε βέβαια, ἐκτὸς τῆς τρομερᾶς αὐτῆς ἐκστρατείας κατὰ τοῦ Μαχδῆ ἢ ὅποια τῆς ἐκούσισι πολλὰ καὶ ἀκόμη νὰ δοῦμεν πόσα θὰ τῆς κουστίσῃ, καὶ ὅποια θὰ ἀρχίσῃ πάλιν τὸν ἐρχόμενον Ὁ κτώθριον πλέον, ἔχει τώρα μερικὰ σαντανάματα εἰς τὸ Ἀφγανιστάν τὸ ὅποιον εἶνε μεσοτοιχὸν μεταξὺ τῶν Ἰνδικῶν κτήσεις τῆς καὶ τῆς Ρωσίας. Φαίνεται ὅτι τὸ δακτυλίδι τοῦ Κοζάκου καὶ ἀνακατῶναι ἐκεῖ μετὰ καὶ καὶ θὰ ξεσπάσῃ.

ΦΥΓΑΗΝ ΜΙΓΑΗΝ.

Ἀξιότιμε Κύριε Φίσιςιερ.

Σὲ παρακαλῶ κ' ἐγὼ κ' ἡ σκεύφια μου νὰ ξυπνήσῃς πλέον, νὰ τριψῇς πρῶτα καλὰ τὰ μάτια σου κ' ἔπειτα νὰ τὰ νίψῃς, διὰ νὰ δυνήθῃς νὰ ἴδῃς καὶ νὰ πεισθῇς ὅτι εἰσὶ εἰς τὴν Κύπρον, εἰς τὴν Δεμησσόν, καὶ ὅχι εἰς τὸ Λονδίνον, ἀλλ' οὔτε εἰς τὸ Ζευλούς. Τὸ νὰ ἐμποδίσῃς τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ νὰ ρίψῃ χῶμα ἢ πέτρας διὰ 10—15 λεπτά ἐξ ἀνάγκης

εἰς δρόμους ἀποκέντρους διὰ νὰ διορθώσῃ τὰ ὁσπήτια ἢ τοὺς τοίχους τοῦ, τοῦτο εἶνε Λουδινέσιμον, διότι νομίζεις ὅτι ἀπὸ τοιούτους δρόμους περνοὺν κάθε ὥραν ἅμαζαι λαρδῶν, καὶ πιθανὸν νὰ σὲ κατηγορήσουσιν ὡς μὴ δραστήριον. Τὸ νὰ λαμβανῇς δὲ καὶ νὰ εἰσάγῃς μέτρα εἰς τὰ ὁσπήτια τοῦ ἐνός καὶ τ' ἄλλου τὰ ζῶα ὅσα εὐρίσκεις μέτα εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰ ὁποῖα στέκονται μόνον ὀλίγα λεπτά ἕως ἢ ἀρὰξασθῶσι καὶ πέρουν δρόμον, τοῦτο εἶνε Ζουλησιμον ἢ μάλλον Ἀντζουλήσιμον. Ἐνταῦθα λοιπὸν σὲ παρακαλῶ καὶ θὰ ὀμῇς ὅτι εὐρίσκειται εἰς Λεμηστον τῆς ὁποίας οἱ κεντρικοὶ δρόμοι ἐξ ἀνάγκης γεμίζουν ζῶα διότι τὸ ἐμπόριόν τῆς εἶνε τοιοῦτον, καὶ δὲν δύνασαι νὰ τὸ καταργήσῃς, νὰ μὴ ἐμποδίζῃς ἅ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καταγινόμενοι νὰ διορθώσουν τὸ ἐτοιμόρροπον ὁσπῆτι των ἀφίνουν ἐπὶ τινι καιρὸν εἰς τὴν γωνίαν μάλιστα τῆς ὁδοῦ ποσὸν τι χωμάτων ἢ πετρῶν.

Φίλε Σαλπικτά! (ἐντεῦθεν).

Ἐρωτήσατε παρακαλοῦμεν τοὺς οἰκοδεσπότας ἐκείνους τῶν ὁποίων αἱ ἀξίαι οἱ οἱ ὑπηρέτριαι χύνουν ἀκάθαρτα νερά ἐκ τῶν παραθύρων καὶ λούου τοὺς διαβάτας, αὐτοὶ ἐκεῖνοι διδάσκουν εἰς αὐτὰς τὴν εὐγένειαν αὐτὴν ἢ εἶνε γεωργικὴ των καὶ τὴν ἀναπτύσσου μόναι των οὖσαι πλησίον ἐκείνοις; Συγγαίρομεν ἀμφοτέρους δηλ. καὶ ὑπηρέτριαι καὶ κυρίως ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ αὐτῇ καὶ ἀληθεὶ μεγαλοπρεπείᾳ τῇ ὑπαγορευούσῃ αὐτοῖς περιφρόνησιν πρὸς πάντα ἄλλον. Ἐυχόμεθα δὲ νὰ διατηρήσωσιν ἀπαρμειωτον ἂν ἦνε ἡ δὴ τοιαύτη τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτὴν πρὸς τὸ νὰ περιφρονῶσι πάντοτε καὶ ὅχι νὰ περιφρονῶσιν ὡς ποτέ.

Νέος ὑπάλληλος τῆς Ἀστυνομίας σου.

Σ. Σ. ὦω! Πολὺ πᾶθος ἔχει ὁ νέος ὑπάλληλός μας θὰ τὸν ἔκαμαν φαίνεται πάπαν· ἀλλὰ ἔχει καὶ δίκαιον ἀδελφὲ πολὺ καὶ ὑπηρέτρια ἀδιαφοροῦσαι περὶ τῆς προσβολῆς ἣν προσένοῦσι τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ εὐρίσκονται διὰ τοῦ τρόπου των τούτου, χύνουσι νερά ἐπὶ τῶν διαβατῶν καὶ χαχαρίζουσι κίβλας. Ἀ κρίνῃ ἑαυτοῦ περὶ τῆς τοικυῆς διαγωγῆς.

Κύριε παπᾶ τῆς Λένας! [δὲν λέγω τ' ὀνομαστικῶς πρὸς τὸ παρόν.]

Ἀληθεύει ὅτι, διότι ἐν πτωχὴν παιδί δὲν

εἶχε νὰ πληρώσῃ διδάκτρα ἐπῆγες καὶ ἐξήτει νὰ τὸ βγάλῃς ἀπὸ τὸ σχολεῖον, καὶ θὰ τὸ ἔκαμνες ἂν δὲν ἐδέχετο νὰ τὸ συνδράμῃ ὁ ξένος διδάσκαλός σας; Κύριε παπᾶ! ἂν τοῦτο ἀληθεύει θὰ σὲ δημοσιεύσω εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ νὰ ἀποδείξω ὅτι σύμφωνα μετὰ τὰς διδασκὰς τοῦ Εὐαγγελίου τὸ ὁποῖον καθ' ἐκάστην ἀναγινώσκεις δὲν εἶσαι ἄξιος διὰ παπᾶς. Ταῦτα λοιπὸν πρὸς τὸ παρόν.

Εἰς Ὀθωμανὸς καὶ ὑπάλληλος μάλιστα τῆς Κυβερνήσεως ἐνταῦθα ὑπῆγε ν' ἀγοράστῃ πασμάν ἀπὸ κατὰστημά τι καὶ μαζὴ μετὰς 14 ποῦ ἠγόρασεν, ἔκλειψεν ἄλλας 24. Ὁ Κύριος τοῦ Καταστήματος ἀφοῦ τὸν ἠρώτησεν ἂν κατὰ λάθος τὸν ἐσοῦ φρωσεν ὁ καλός μας ὑπάλληλος προσεβλήθη, καὶ "κύριε—τὸν λέγει—πρόσεξε μὴ μὲ ὑβρίζεις, διότι εἰμαι ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως" καλόν. Τρέχει ἔωπίσω του καὶ τὸν συνέλαβε δίδοντα τὸ κλαπέν μέρος τοῦ ὑφάσματος εἰς τινὰ γυναῖκα. Πῶς σὰς φαίνεται τοῦτο; Ἀ! προσέξατε ὁμῶς! σιωπὴν! διότι προσβάλλεται ὁ ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ καιροὶ κατὰ τοὺς ὁποίους ζῶμεν εἶνε ἀρκετὰ παράξενοι. Ὀθωμανὸς τις ἐν τῇ ἀγορᾷ Λάρνακος ἐκράτει προχθὲς δύο χοίρους, μητέρα καὶ παιδί, καὶ ἐξήτει ἀγοραστὰς. Τὸ νὰ μὴ λιθοβοληθῇ ἀπὸ τοὺς ὁμοθρήσκους τοῦ ἐθεωρήθη ὑπὸ πολλῶν ὡς σημεῖον προόδου.

Κύριοι Π. καὶ Κ. ψάλλται ἐνορίᾳ τινὸς τῶν Βαρωσίων.

Τί ἐπάθετε ἀδελφε καὶ ἐνομιτάτε ὅτι τὰ ἀναλογεῖα καὶ τὰ μανουάλια τὰβαλαν μὲς εἰς τὰς Ἐκκλησίας διὰ νὰ τὰ μεταχειρίζωνται οἱ ψάλλται ἐναντίον τῶν κεφαλῶν των; Ἐὰν εἴτετε ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ Ἐξαποστειλarioῦ ἐπρεπε νὰ ζητήσητε τὴν γνώμην κανενὸς ἄλλου ἢ τοῦ ἱερέως, καὶ ὅχι τῶν μανουαλίων. Καὶ πέτε μου παρακαλῶ ἂν οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἀπεφάσιζαν νὰ γυρίουν ἐκεῖνοι πάνω σας τὰ ἀναλογεῖα καὶ τὰ μανουάλια, δὲν ἠθέλατε νὰ χάσετε ὅχι μόνον τὸ ἔξαποστειλarioν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἦχον καὶ τὸ ψαλτήρι καὶ αὐτὸ τὸ φέρι σας ἀκόμη; Ἐντροπή! Ἐντροπή! ὁ φωνακλᾶς.

Ὁ Χ' Γ. ἀπὸ Ἀσγάταν ἠγόρασεν ἐν σηκότῃ προβάτου ἀπὸ τὸν Κ. Χ. Π. ἀπὸ Καλσβασὸν ἀντὶ 4 γρόσιων, τὰ ὁποῖα ἠρνήθη νὰ πληρώσῃ, ὁ δὲ Χ. Π. τὸν ἐνήγαγεν εἰς τὸ κωμικὸν Δευκάρων. Ἐκεῖ ἐκρίθη ὅτι δὲν ἔλαβε τοιοῦτο, ἐπειδὴ δὲ ἐπρόκειτο νὰ τὸ μχοτυρήσῃ ὁ πωλητής, ἡ νεγκασθῇ νὰ τὸν δώσῃ 4 μετζίτια. Ἰδοὺ

τί παθαίνουν μερικοὶ φιλάργυροι· θέλουν νὰ φᾶν μικρὸν ποσὸν καὶ ἀναγκάζονται ἔπειτα νὰ δώσουν μεγάλον· καθὼς τὸν ἀνωτέρω κύριον ὁ ἑποῖος ἠγόρασεν ἐν σηκότῃ ἀντὶ 4 μετζιτίων.

Π. Χ. Δ.

Φίλε Σαλπικτά!

Ἀφήσαμεν νὰ παρέλθῃ κατὶ ἄξιον δημοσιεύσεως. Οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου Ἀραδῆπου ἠρνήθησαν νὰ βαπτίσωσι παιδίον τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ ἐχρεώσται δύο γρόσια δι' ἀγιασμὸν τῆς 1ης τοῦ μηνός, καὶ τοῦτο ἀφοῦ ἔγειναν ὅλα ἐν τῷ ναῷ ἔτοσιμα καὶ ἦσαν καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου προσκεκλημένοι· καὶ ἐνῶ ἡ γυνὴ ὁ ἀνάδοχος νὰ δώσῃ τὰ 2 γρόσια ἐκεῖνοι πάλιν ἐπέμενον νὰ τὰ λάβωσι εἰς τὸ χέρι καὶ ἔπειτα νὰ βαπτίσουν. Δυσπαρεστηθέντες ἐπὶ τούτῳ ἅπαντες ἔφυγον καὶ ἐδάπτισαν τὸ παιδίον εἰς ἄλλην Ἐκκλησίαν. Ὁ τρόπος των οὗτος δυσπρεπὴς ὥστε ἄλλην ἡμέραν ἐν αὐτῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς τῶν ἐκκλησιαζόμενων ἠθέλησε νὰ ἀρπάσῃ τὸν δίσκον τὸν ὁποῖον ὁ ἱερεὺς περιέφερεν· οὗτος δὲ ἀντὶ νὰ ἡσυχάσῃ ὡς ἱερεὺς διὰ νὰ μὴ μεγαλώσῃ τὸ ζῆλον ἐκολάφισεν ἰσχυρῶς ἐκεῖνον, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἂν ἀκαρεῖ μετεβλήθη ἡ Ἐκκλησία τῆς ὁποίας ἔκλεισαν καὶ τὰς θύρας εἰς πεδῖον μάχης καὶ πολέμου. Φαντασθῆτε τὸν θόρυβον καὶ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον ἐγένετο μέσα εἰς τὸν ναὸν ἐκ τῆς ἀπερισκεψίας, αὐθαδεῖας καὶ βαρβαρότητος τῶν ἱερέων.

Φ. Α. Δ.

Καθὰ μαυθάνομεν τὸ ἐν Ἀμμοχώστῃ συνεδρίασεν Κακυργιοδικεῖον κατὰ τὴν 6 Μαρτίου. ε.ν. κατεδίκασε τὸν μὲν Πλάτωνα Χριστοφάκη Ναζιρην Μεσαορίας εἰς 10 ἐτῶν φυλάκισιν, τὸν δὲ Ἰωάννην Παπᾶν, Βοηθὸν Ἐπόπτου τῶν προσάδων εἰς 5 ἐτῶν περιορισμὸν ἐντὸς τοῦ φρουρίου ἐπὶ σφετερισμῷ, καὶ τὸν Χρ. Κυρμιττήν, Εἰσπράκτορα εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν ἐπὶ καταχρῆσει. Ἀδύρην ἀρχεται τῶν ἐργασιῶν του καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ.

Ἐν Λεμησσῷ 13 Φεβρουαρίου 1885.

Φίλε Συντάκτα!

Πολλὰ πολλάκις ὑπὸ πολλῶν εἰκότως ἐξετοξεύθησαν κατηγορίαι κατὰ τοῦ ἐν Βηρὴ τῷ Ἀμερικανικοῦ Σχολείου. Ὁ ἐκ Κηρυναίας ὁμῶς διὰ τῆς "Φωνῆς τῆς Κύπρου" σχετικὸν ἀρθροῖδιον ἐσχάτως δημοσιεύσας ἐπιτρέψατό μοι εἰπεῖν, ὅτι ἀδίκως ὡς μὴ ὡς φελε, κατέγνω αὐτοῦ, ὡς δῆθεν ὑπ' ἀγροῦ κων Ἀμερικανῶν διευθυνομένου.

Ὁφείλομεν χάριν ἀληθείας νὰ ἀπολογηθῇ

σωμεν, ότι τὸ ἐν λόγῳ Σχολεῖον διευθύνεται ὑπ' ἀνδρὸς τροφίμου τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἄξιον λόγων ἐπιστημονικῶν φυτωρίων καὶ ἐξόχοις ὄντως προτερήμασι πεποικισμένου· τῶν δὲ πρόσοντων τούτων προεξάρχει ἀπράχμιλλος καλωσύνη, διῶρον ὅπερ τοιοῦτον δαψιλῶς ἡ φύσις αὐτῷ ἐχρίστατο. Ἡ μεγάλη αὐτοῦ ἀβρότης, τὸ εὐπροσῆγορον τοῦ χαρκατῆρος καὶ οἱ μελιχιοὶ τοῦ τρόποι καταθέλγουσιν ἐν γένει πάντα αὐτῷ μὴ προσιπελίζοντα. μὴ ἐξαίρουμένων οὐδ' αὐτῶν τῶν κατὰ καιροῦ αὐτόθι σπουδάζοντων, ὡς πᾶς ἀμερόληπτος δύναται νὰ ῥηολογήσῃ. Προσθετέον ὅμως, ὅτι οἱ ἐκαστοὶ τὰ σχολεῖον τοῦτο κατηγάρουντες· ἄλλως τε καὶ ἐπὶ κακοδιευθύνει οὐ δαμῶς ψεύδονται, διότι ἡ τεραστία τοῦ διευθυντοῦ ἀδράνεια καὶ ἡ μεγάλη καλωσύνη, ἡν ἡμεῖς αὖτε Ἀραβες καὶ τὸ πνεῦμα πεφοτισμένοι νεαροὶ Ἀμερικανοὶ διδάσκαλοι ἀναδῶς καταχρῶνται, καθιστῶσιν αὐτὸν, οὕτως εἰπεῖν, ἑρμῆον τῆς τε ἀνοησίας καὶ τῆς ἀεὶ ποτε ὑπὸ τῶν δυτῆων Ἀράβων μαθητῶν, ἀλλ' οὐδέποτε ὑπὸ Ἑλλήνων τοιούτων, ἀνεχομένης προπετιᾶς καὶ ἀποτομότητος τῶν τοιούτων διδασκάλων, οἵτινες καθ' ἐκάστην σχεδὸν γίνονται παραίτιοι τῆς ἀποπομπῆς ἢ τῆς αὐτομάτου ἀποχωρήσεως μαθητῶν μὴ ὑπεικόντων εἰς τὰς παραδόξους ἐκείνων θελήσεις καὶ συνεχούς διχιδραματίας παρτραγωδῶν.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ περὶ προσηλυτισμοῦ, καθ' οὐ οὐδεὶς τῶν ἄξει τοῦδε κατηγορῶν δὲν ἔστρεψε τὰ ἑαυτοῦ βεῖλη, εἶναι μὲν ἀληθές· ὅτι ἐκυριώτερος τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς σκοπὸς εἶναι τὸ προσηλυτίζειν πάντα προσερχόμενον ἄνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκευματος· πλὴν ὅμως, ὡς ἐνόησα, ἐπὶ δύο ἔτη αὐτόθι διατρίψας, οὐδόλω· τολμῶσι νὰ προτείνωσιν εἰς Ἑλλήνας ἔστω καὶ μικροὺς ἡλικίας, ὅπως ἀσπασθῇ τῆς θρησκευτικῆς τῶν ἀρχῶν, ἅτε μὴ ἀγνοοῦντες ἐποίων κλισιμῶν ἐμφορῶνται οἱ Ἕλληνες, καθ' ὅσον μάλιστα πλειστάκις δοθείσης ἀφορμῆς, διετράνωσαν αὐτὰ οὐ μόνον ἐνώπιον τῶν πεφοτισμένων ἐκείνων διδασκαλίσκων, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ διευθυντοῦ. Τούτου δ' ἔσκεν ἡ ἀκαθάρτης τούτων προσηλυτιστικῆς ὁρμῆς, ἡ ἐπὶ τῶν πολυπληθῶν Ἀράβων μεγάλως ἐπιδρῶσα, παντάπασιν συγγέλλεται ἀπέναντι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐλαττοῦ Ἑλλήνου. Ὅτι δὲ μικροὶ ἡλικίας παῖδες μὴ ἀποπερατοῦντες τὰ ἐν Κύπρῳ τοῦλάχιστον διδασκόμενα Ἑλληνικὰ μαθήματα, ἀλλὰ προῶντες ἀποτελλόμενοι εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἀγγλικὸν σχολεῖον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, δὲν ἀποκοιμίζουσι καρποὺς ἀνταποκρινόμενους πρὸς αὐτοὺς οἱ γονεῖς αὐτῶν ὑφίστανται δαπάνας, τυγχάνει ἐκτὸς πάσης ἀμυθολίας, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι μὴ γνωρίζοντες ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν πλείονος δασκάλων ἀνα-

τῶσι δυσκολίας ὡς ἐκ τῆς ἀώρου αὐτῶν ἡλικίας, ἀγνοοῦσι τὸ συμπέρασμα τῶν καὶ ἀμελῶν τῶν σχολικῶν τῶν καθηκόντων, παραδίδονται εἰς παιγνίδια [μηδενὸς ἀντικαταστήσαντες νὰ περιερίτῃ καὶ καθυποβλήῃ αὐτοῦς εἰς τὰ καθηκόντα τῶν, διότι τοῦτο ἀντιβάνει εἰς τὸν τοῦ σχολείου ἐκείνου κανονισμὸν] εἰς μάτην οὕτω δαπανῶντες τὸν πολυτιμώτατον αὐτῶν καιρὸν, ὅτις ἄλλως ἢ δύνατο ἐξαίρετα νὰ χρησιμοποιηθῇ. Νέοι δὲ πάλιν τελειοῦνται τῶν ἐν Κύπρῳ Σχολαρχείων, ἵνα πῶς ὠφεληθῶσιν, ἀνάγκη ὡς ἐκ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων τῆς σχολῆς ἐλλείψεων, νὰ ἐγκύψωσιν εἰς ὑπερβολικὴν μελέτην καὶ κοπιᾶσιν πολὺ πλέον τοῦ δέοντος· ὥστε εὐχῇ· ἔργον θ' ᾗ, ἂν οἱ τῶν Κυπρίων νέων ἐπιθυμοῦντες νὰ σπουδάζωσι τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν κατέρευγον εἰς σχολεῖα τελειότερα καὶ σπουδαιότερα κατηρτισμένα.

Ν. Π.

Ὁ Ἰτερος Φίλος τοῦ Στρατηγοῦ Cesnola.

(συνέχεια)

Εἶναι περιττὸν φρονῶ νὰ πείσωμεν τὸν Ρίχτερ, καταγινόμενον εἰς παλαιοντολογικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ μελέτας μόνον, ὅτι ἡ Ἑρμεῖς des plus illustres Contemporains ἔχει ἀφιερῶσαι πᾶσιν σελίδας περὶ τοῦ Λουδοβίκου δὲ Σερνόλα. Ὁ Ρίχτερ γνωρίζει μόνον τὸν "Ἑσπερον" εἰς ὃν ἔγραψε τὰ περὶ τῆς τροπαιοφόρου Ἀθηνᾶς, νομίσας τοιαύτην τὴν ἐπὶ στρατιωτικῷ πλοῦ ἀνέγλυφον (!) ἀμείψαν ἢ ἡλέγξεν ὁ ἐν Ἀθῆναις κύριος Λάμπρος, ὁ δὲ Ρίχτερ ἠναγκάσθη νὰ γράψῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀπαντήσας "ὡς πρὸς τὸ μέγα λάθος" εἰς ὃπερ ἔγῳ διὰ τὴν ἀνέγλυφον τῆς Ἀθηνᾶς ὑπέπεσα καὶ τὸ ὅποιον ἐδιόρθωσεν ὁ κύριος Μ. Π. Λάμπρος ἐν Ἀθῆναις, θὰ γράψω ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει."

Πότε;

"Ἄλλοτε θὰ καταχωρήσω ὅσα ἔτερος ἐν Κάλλῃ ἀρχαιολόγος ἔγραψε περὶ Ρίχτερ χαρκατῆσαντος ὡς Ἀρροδίτην τὸ ἦδη ἐν Βιέννῃ ἀγαλμαφυλάκτος βασιλέως· τινος ἐν Κύπρῳ ἀγαλμα ὅπερ ἀνεσκάφη τὸ 1880 ἐν Λάρνακι νομίζω, εὐρίσκεται δ' ἐκτὸς τῆς Κύπρου καὶ αὐστηρότατα κρατεῖται μυστικῶς τ' ὄνομα τοῦ πωλητοῦ ὅπερ ἐλπίζω νὰ μάθω. Καθῆκον σπουδάζειν ἔχουσιν ἢ τε Κυβερνήσεις, οἱ προϊστάμενοι τοῦ Μουσείου καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ ἐνεργήσωσι τὰ εἰκότα πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ κλέπτου. Ἀλλὰ καὶ οἱ μεγαλειότεροι ἀρχαιολόγοι, λέγει ὁ Ρίχτερ, εἰς ἐπιστολὴν τινα, ἀπατώνται ἀπὸ τὰς ἐλπίδας καὶ πλάνων τοιαύτων. Πλὴν τότε τί παροτρύνουν οἱ μικροὶ ἀρχαιολόγοι; Ἐν τούτοις πᾶσι τὰ διπλώματα τοῦ Ρίχτερ

δῶκε· αὐτοχειροτονῇ ἐκὺτον ἔστω καὶ μικρὸν ἀρχαιολόγον; διατί δὲν δέχεται τὸν ἀγῶνα δὲ τῷ προτείνει ὁ Θεοχάρης;

Μετριοπαθὲς φίλος τοῦ κ. Σερνόλα ἀκούω ποτὲ τὸν Ρίχτερ λαλοῦντα ἀνοησίας καὶ κακὰς πληροφορίας περὶ Κουρίου, καὶ τῶν ἐκεῖ ἀναγκῶν τοῦ κ. Σερνόλα, τῷ ἐπρότεινε νὰ γράψῃ ὅσα λέγει περὶ Κουρίου, νὰ δώτῃ αὐτῷ αὐτὰ ἵνα τὰ πέμψῃ τῷ κ. Σερνόλα καὶ μὲ τὴν περὶ αὐτῶν ἐκθεσιν τοῦ Στρατηγοῦ, νὰ τὰ πέμψῃ εἰς Ἀθήνας, ἄνευ τινὸς ἐξόδου, πρὸς τοὺς ἀρχαιολόγους ἵνα ἀπορνηθῶσιν. Ὁ Ρίχτερ ἐδέχθη μετὰ φανερά· στενοχωρία τὴν πρότασιν, δὲν ἐφάνη ὅμως πλέον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ προτείνοντος, καταδεικνύων τὴν ἀμάθειάν του καὶ θέλων ὅσον τὸ δυνατόν μακρότερον χρόνον νὰ λογίζεται ἔστω καὶ μικρὸς ἀρχαιολόγος, καὶ ἄξιος ν' ἀντιτάσσεται εἰσέτι πρὸς τὸν κ. Σερνόλα, καθόσον ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπάντησις θὰ ἦτο βεβαίως ὡς ἡ τοῦ κ. Λάμπρου.

Κατόπιν ὁ μικρὸς τὸ δέμας, ἀλλ' οὐ μαχητὴς Ρίχτερ, ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ὑπερκαρίσαντος τὸν ἀπόστα Στρατηγοῦ, Ταγματάρχην ἢ στρατιωτικὴν φίλου, καὶ καλεῖ αὐτὸν ἐν τέλει νὰ ὑπάγουν εἰς Κούριον ὡς καὶ τὸν κ. Παλαιολόγον οἵτινες οὐδὲ γὰρ ἀπὸ ἀρχαιολογικὰ ἐννοοῦν. Ἀλλ' ἀφοῦ θησαυροφυλάκιον τοῦ ναοῦ δὲν ὑπάρχει πλέον, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς δὲ τοῦ ἰδίου Ρίχτερ μῆτε ὑπῆρχε ποῦτος εἶναι ὁ λόγος τῆς προσκλήσεως τοῦ Ρίχτερ;

(ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμνηστοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασίον ἄπισσα 162 τὸ γομῶν.

Συνήθη 150—155

Ρακή 19 βαθμ. ἡ ὁκτ 75 παρ.

Σταφίδα 37 „

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ αἶτος τὸ κοιλὸν (22 δκ.) Γρ. 18—20.

ἡ κριθή „ [16 δκ.] 10—12.

Λύσις τοῦ 51 αἰνίγματος.

Κόμης—κόμη

Αὐτὴρ ὁ Ε. Π.

Αἶνιγμα 52

Μὲ τὴ ζώνη μοι ἔς τὴ μέση

σὰν σὲ πιάσω σὲ πεθαίνω

Σὰν τὴ βγάλω καὶ μ' ἀκούσης

νὰ πεθαίνης σ' ἀνχοτένω.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Αὐγούστῳ.